

[Ministeren for europæiske markedsanliggender.]

Derfor tillægger jeg det en stor betydning, ikke blot at man udpeger 10 mennesker her fra folketinget, der vil gå aktivt ind i arbejdet, men også at disse 10 folketingsmedlemmer har den snævraste kontakt hjem til dette folketing om de emner, der behandles i Europaparlamentet. Det anser jeg for langt mere betydningsfuldt end, hvad jeg opfatter som en teoretisk diskussion om, hvorvidt man skal have direkte eller indirekte valg til forsamlingen dernede. Det mener jeg man roligt kan vente med at begynde at realitetsdrøfte, til vi har fået betydelig bedre erfaringer ved at have samarbejdet med de øvrige.

Hr. Nyboe Andersen spurgte om Færøernes stilling i forbindelse med den sag, vi behandlede i går med opsigelsen af vort medlemskab af EFTA. Kort kan jeg sige, at vort medlemskab af fælledsmarkedet jo i forhold til artiklerne 25 og 26 og tiltrædelsestraktaten ikke finder anvendelse for færingerne, idet færingerne først senere, nemlig senest den 31. december 1975, skal tage stilling til og vi skal meddele fællesmarkedet, om færingerne vil blive medlem. Vi har opnået i den særlige protokol om Færøernes forhold, at der ikke i det tidsrum, hvor færingerne ikke er blevet medlem af fællesmarkedet, men vi er det, kommer til at ske nogen ændringer i forholdet mellem Danmark og Færøerne toldmæssigt og på anden måde.

Men hvad angår Færøernes stilling over for EF, bliver Færøerne behandlet som et hvilket som helst andet tredjeland. Jeg forstod, at det, hr. Nyboe Andersen specielt interesserede sig for, var spørgsmålet om de arrangementer, Færøerne som medlem af EFTA havde opnået over for andre EFTALande, specielt England og Sverige, med hensyn til frosne fiskefileter. Der ligger det sådan, at man kan fortsætte den ordning, Danmark har med Sverige, som også omfatter færingerne, men der er endnu ikke taget stilling fra engelsk side til, hvordan englænderne vil forholde sig over for færingerne og i øvrigt heller ikke over for nordmændene, idet det jo nu er spørgsmålet, hvad det er for udgangstoldpositioner, englænderne vil anvende, når toldtilpasningen skal finde sted efter engelsk medlemskab af fællesmarkedet. Der har vi over for nordmændene straks svaret, at vi ville anvende de toldpo-

sitioner, der gjaldt pr. 1. januar 1972, og de var jo nul, fordi vi begge var medlem af EFTA. Men englænderne har ikke svaret nordmændene på samme imødekommende måde, som vi har, og man må formode, at englænderne vil optræde over for færingerne på samme måde som over for nordmændene — det ved vi i hvert fald ikke noget modsat om — og derfor må vi gå ud fra, at englænderne vil lade det bero på forhandlinger og specielt de norske forhandlinger uden tvivl med fællesmarkedet om, hvilken udgangstoldposition de vil anvende. De har formelt ret til at anvende en 10 pct. toldsats, men de kan altså, hvis de vil være venlige, sige, at det er den, der gjaldt 1. januar 1972, som er nul, og hvis det sker, vil det kun blive et meget lille praktisk problem. Det ved vi altså ikke, og vi vil selvfølgelig forsøge både at støtte nordmændene i, at de får den ordning, de vil have med englænderne, og herunder også støtte færingerne i, at det skulle blive den samme ordning, de kunne få.

Endelig skal jeg nævne de to spørgsmål, som hr. Skovmand var inde på. Det er jo ikke noget nyt, at vi nu kan blive bundet til at holde faste valutakurser. Det er jo ikke noget, der er sket, fordi vi efter 2. oktober er kommet ind i et samarbejde, og fordi finansministrene har holdt møder efter den 2. oktober. Det har jo hele tiden, som det klart er fremgået af de markedsdebatter, vi har haft i denne sal, været et erklæret dansk ønske, at vi fik bundne valutakurser, at vi fik faste valutakurser, fordi vi ikke har følt os overbevist om hr. Skovmands argumentation. Vi har haft den diskussion utallige gange. Hr. Skovmand har argumenteret imod, at vi gik ind i en sådan ordning, fordi hr. Skovmand mente, at vi derved mistede et instrument i vores økonomiske politik, mens vi andre har lagt hovedvægten på, at vi fik faste forhold, således at de andre også blev bundet, og det var fordelene for os. Historisk viser det sig jo, at vi altid har måttet følge de andre, og at det var de andre, der skabte os problemerne, når de ændrede deres valutakurser. Der er altså ikke tale om noget nyt, og derfor kan der heller ikke være tale om, at vi skulle være i en særlig forpligtet situation til at drøfte disse ting yderligere; vi har taget vores standpunkt, og i denne sal har der vist sig at være et